

da forelaa, saa skulde de ikke vente sig store Lettelser, da de saa maaske vilde være udsatte for Skuffelser eller i alt Fald komme til at tage de Penge ud af den ene Lomme, som de stak i den anden. Nogen stor Betydning for Landbruget have disse Love ikke, og mange, der have troet derpaa, ville maaske blive skuffede og ikke føle nogen Lettelse. De byde en retfærdigere Fordeling af Skatterne, og det er et Fremskridt, som man ikke skal skyde til Side. Hvad de 2 andre Love angaar, som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) berørte, og som mange Gange ere blevne og fremdeles ville blive berørte, idet der er stemt et Par Paragraffer ud af dem, som desværre senere kunne komme ind igen, vil jeg sige, at jeg kan ikke tro, at Reformpartiet er Modstander af de to Love, og jeg tror i alt Fald, at af Toldloven er Reformpartiet en god Ven. Jeg tænker mig, at selv af den meget omtalte og debatterede Brændevinslov staa vi ikke som Modstandere. Saa vidt jeg ved, har der aldrig været stemt i denne Sag, og jeg kender ikke de enkelte Medlemmers Stilling til den, men jeg skulde tage meget fejl, om ikke Landstinget kunde byde os en Toldlov af en saadan Beskaffenhed, at der ikke vilde være en eneste af Reformpartiet, som vilde gaa med til en Brændevinslov, og jeg tror, at en saadan Toldlov har været budt os. Jeg kan ikke tro, at Reformpartiet, og deriblandt det ærede Medlem for Slagelse (Køedt), vilde tage den Toldlov, Landstinget sidst bød os, og give en Brændevinslov i Erstatning, men paa den anden Side tror jeg, at Landstinget kan byde os en saadan Toldlov, at Reformpartiet vil gaa med dertil og give en Brændevinskat til Erstatning. Jeg kan ikke sige det med Bestemthed, men jeg tror det. Altsaa, hvis Landstinget byder os en nogenlunde demokratisk Toldlov, er jeg vis paa, at i alt Fald en Del af Reformpartiet vil gaa med til at give en Brændevinslov. Jeg har aldrig opgivet den Tanke, at naar vi kunne faa en saadan Toldlov, ere vi nødt til at give Erstatning derfor ved at gaa ind paa en Brændevinskat. Det skulde ikke undre mig, om Reformpartiet skulde have en forskellig Opfattelse i saa Henseende. Det skulde være mærkeligt, om et saa stort Parti kunde stemme ens paa alle sociale Spørgsmaal. Det er gjort til et politisk Spørgsmaal, men det burde det ikke have været, Spørgsmaalet om en Toldskat bør ikke være et politisk Spørgsmaal. Det er muligt, at Reformpartiet

ikke vil følges ad paa det Punkt, at Landstinget ikke byder os et saa stort Gode; at alle Partiets Medlemmer mene at kunne forsvare at gaa med til en Brændevinskat. Men selv om Partiet skulde skilles ad paa det Punkt, ser jeg ingen Ulykke deri, thi det er min fulde Overbevisning, at Partiet er saa stærkt, at det nok kunde bære en Sprængning paa et enkelt Spørgsmaal. Skulde Partiet ikke kunne holde sammen, fordi det stemmer forskelligt paa et saadant Spørgsmaal, som kun gælder mere eller mindre betydelige Skatteobjekter, saa var det ikke meget værd.

Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) taler om Sammenkobling af disse 4 Love — og vi kunne altsaa have en Anelse om, at de virkelig vilde blive koblete sammen igen i Landstinget — vil jeg sige: Ja, lav os en Toldlov saaledes, at den kan blive antagelig for Folketinget. Nu vil det ærede Medlem sige, at Toldloven ligger i Folketinget, men husker jeg ikke fejl, er det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) Formand i Toldudvalget, og jeg vil haabe, at det vil gøre sit Arbejde færdigt, saaledes at vi kunne sende en god demokratisk Lov op til Landstinget og se, hvad det vil gøre ved den, og naar det saa byder os noget og byder den danske Befolkning noget, som den kan være tjent med, saa kunde det nok være, at vi kunde give Erstatning. Men det kan jo være, at der er talt saa meget om Reformpartiets Skrøbelighed, talt saa meget om, at det kun holder sammen paa Modstanden mod Brændevinskatte, altsaa kun paa noget negativt i Stedet for paa noget positivt, det kan være, Partiet nu føler sin egen Skrøbelighed og ikke en Gang kan lave en Toldlov, som kan være brugbar, uden at Partiet gaar i lige saa mange Stykker, som det har Medlemmer.

Dinesen: Under de foregaaende Forhandlinger af disse Forslag har jeg fundet Lejlighed til at udtale mig om Enkelthederne, saa jeg skal ikke nu efter nogen større Maalestok komme ind paa Enkeltheder af det her foreliggende Foredrag. Men jeg finder ganske særlig Anledning til at tage Ordet efter det Foredrag, jeg hørte af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Det var selvfølgelig en liden Spøg, naar det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (J. H. Jensen) betegnede dette ærede Medlem som Ordfører for Højre i dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem ved jo meget